

tus liggimese wašto tehko tedda pehmeš, et sa omma Eojat ei unnušta, kes kōidide innimešte Jēsa ja Dništēggija on, ja kelle armo tahtmine ka sinnogi tahtmine peab ollema. Armašta tedda ja loda temma peäle; agga armašta ka neidgi, kedda temma armaštab ja omma armo tibadega warjab ja hoiab.

36) Nutta kitsast wārrawast taewariki sišse minnema, ja mōtle, et Jummal tannapāew sulle wdib wderakš tulla. Tānna! tānna! on temma armo: kutsumise: pāew, ja kui temma heält kuled, ārra te omma süddant mitte kōwraškš, waid pōra ennast temma pole. Nūid on armoukš sulle ja kōididele, kes pattust pderwad, lahti.

37) Ūrra unnušta sedda Kristuse šōnna, miš ütleb: kui kōid ollete teinud, miš teid on kāštud, siš üttele: olleme kōb-

watumad sullased, sest meie olleme agga teinud, miš meie kōhhuš olli tehha.

38) Kui Jummal ei aita, siš ei suda sa ommast jduust ei mingisuggustki head tehha. Kōid tulles ūllevelt, sest walguse Jēsašt, kedda Kristus meile on kulutand. Ūšsu sedda tde õppetajat, kes allati ja tõi: este neid wdib dntsakš tehha, kes temma lābbi Jummal jure tullewad, ja kes sinnogi eest kannatanud ja surnud, et alland: liko tannoga piddid tundma, et armust dntsakš saad, ja ei mitte omma tde lābbi.

39) Ūllepea: Nōua ešsite Jummal riki ja temma õigust; siš antakse sulle kōid peäle, miš sulle ial tarwis lāhheb. Heida ennast Jummal kae alla, siš sull ūhtigi sa raške egga rānk ollema. Oh sa taewa Jēsa! sa olled mulle omma tde tund: mist ja tahtmist süddamesse andnud; anna